

II

ՄԻ ՔԱՆԻ ՏԱՂ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԹԼԿՈՒՐԱՆՅՈՒՑ

9

Սիրոյ Յովանիսի

(Անտիպ)

Դու արեգական նման
 Ելանես ի յառատուն(1),
 Սփռնչելատեսիլ դիմաւ,
 Միհայելի հրքշտակն ես միքէ:

2

Պատկեր գեղեցիկ լուսով,
 Նկարեալ ի յարարողէն,
 Հոյս եւ ճննեմիս ծագիս,
 Թաւալման ամէն վաղորդեանէն:

3

Դու ես բոլորեալ լուսին,
 Լուսատու ի Ժն (15)-էն,
 Գիշերն մեղմով զնաս,
 Փարատես զխաւարն ի տանէն:

4

Դու պայծառ մոլոր աստղ ես,
 Երեւիս ի յերեկոյնէն,
 Ոստոստ աստեղօք շրջիս,
 Միշտ ի վառ անաղօտ լուսնէն:

5

Յաղեմայ դրախտն ես դու,
 Տնկեցար հօրի բազկէն,
 Դու անմահութեան պտուղ,
 Միշտ կանայ կեանս լուսնէն:

6

Դու բերեւ մեղմ անձրեւին,
 Որ ցօղես ի յառատուն(2),

Զարդարին երկիր բուսով,
 Մտք եւ տուն(3) զօրանան(4) ի քէն:

7

Ի զետն ի փստն ճմանիս,
 Ելանես ի յառատուն,
 Դաս ի յԱպրըշահ երկիրն,
 Եւ դակիւմ բուսանի ի քէն:

8

Դու Գեհոն մանրածաւալ,
 Ելանես ի լուսին լեռնէն,
 Հատանես զերովպիայ,
 Յեզիպտոս զովանան ի քէն:

9

Դու ծիծաղագմաց Տիգրիս,
 Ելանես ի զեղէն Ոլորէն,
 Առքեստանօք պտտիս,
 Երկիրս արքեանն համօրէն:

10

Դու երկու ակամց Եփրատ,
 Ելանես ի Ոսկեանց տանէն,
 Միամաս ընդ Տիգրիս,
 Ոլորտոսիս ի պարսկանց տանէն:

11

Մտանես ի ծովն մեծ,
 Դադարին ալիքդ որ ի քէն,
 Մարաւ եմ առ քեզ եկի,
 Սրբոյ զիս ի քն ցուրտ քրէն:

12

Զսովաքեալս սեղան կոչեալ,
 Կերակրեալ զիս անմահ հացէն,
 Բաժակ փրկութեան ես դու,
 Սրբոյ զիս ի քն սուրբ յորքէն:

3 - Բնագր.՝ տուն(3):

4 - Բնագր.՝ օրանան:

1 - Բնագր.՝ յառատուն(2):

2 - Բնագր.՝ յառատուն(2):

13

Զափարիայ քանասէր գողին,
Շարեւով առ քեզ սիրելին,
Յարմար էս քանս երգեցիր,
Օրհնութիւն փրկչին քեզ եղիցի(*):

10

Տեսայ Սուրաք Մի Գեղեցիկ (Անտիպ)

1

Տեսայ սուրաք մի գեղեցիկ,
Քան գարեգական որ լուս կու տայ(1),
Տեսայ ունէր զօնս քույր ամպին,
Այն աչքեր ծով քան զգումիային:

2

Ոսկի ճակատ ու շիշ բերան,
Մէջքն ու քիկունքն քան զուռ ճօնան,
Մոցդ է լցած սպիտակ դեղով,
Մտն ու վարսերն է հոգիհամ:

3

Ասի սիրէ զիս հոգի(2),
Ասաց աչքերս նման,
Խիստ որ հայիմ ի յերեսդ ի վեր,
Երբակ կացիր ի յերեսման(3):

4

Աստուած ողորմեցաւ ինձ եղբարք,
Որ գայն տուի ինձ պատասխան,
Թէ չէ մնայի քան զկապելու,
Ի շուտ գայի ես քան զգայն ի գազան(4):

1 - Բնագր.՝ կու տան:

2 - Բնագր.՝ հոգին:

3 - Բնագր.՝ յերեսման այն:

4 - Բնագր.՝ ի գազանն:

(*) Սոյն քանակը մեզ քուտ է որ աւելացուած է հետագայ գրչի կողմից, կամ երգն առուած է ի գովեստ Զափարիայի:

11

Տաղ Սիրոյ Յովանիսի Ասացեալ է(*)

1

Դու գանձ մնացական խնդրէ,
Որ գողոյ երկիւզ նա չունի,
Կոխել է նայ շատ հեղեղ,
Ու անցել վերել ամենին(1):

2

Զանուն քէ գանձին ուզես,
Է հաւատ եւ գործիք բարի,
Որ աստ քեզ հարկիք բերէ,
Անդ պայծառ փառօք զարդարէ:

3

Վաղատ մի տեսայ աշխարհս,
Զի գտայ ես իւրն ճարակ,
Մանուկ մի քրան հալ(ա)ւով,
Եւ ի գլուխն է բամպկէ գտակ:

4

Հետ սեւ արապիկ կնոջ,
Կու խաղայր եւ առնէր կատակ,
Երբ խելքն ի վրան կու գայր,
Նա լինի ի բուր և ի դանակ:

5

Խաբած եմ ասէ եղբարք,
Կղեցա՞նք եւ տուէ ինձ դեղիկ,
Զէն ցեղն սեւն ես ոնց սիրեմ,
Կամ տեսն գնայ իմ գեղեցիկ:

6

Որ ես քան զօնն էի մեղքն,
Արար զիս սեւուկ Հնդիկ,
Զանամ քէ քարայ առնեմ,
Նա առնէ զիս իւրն այն խաղալիկ:

1 - Բնագր.՝ ամենին:

(*) Սոյն վերնագիրը գտնուում է քիւ 10 եւ 11 երգերի միջուր, շատ հաւանարար քերես պատկանի քիւ 10 երգին, բայց որովհետեւ միւս վերնագիրները երգերի վերն էին դրուած, գրեցինք այստեղ:

7

Ծառայ եմ մեղաց անկել,
Մարդ չկայ որ առնէ ազատ,
Աստուած զիս հարուստ արար,
Եզայ(2) ես մերկ եւ ազատ:

8

Մեկիք ու դատաւոր չկայ,
Ու լսէ որ առնեմ գանկատ,
Կամ ձայնէ հարցուկ լինի,
Որ ասէ եկ առնեմ քեզ ի դատ:

9

Զաշխարհս եմ ի շուռ եկել,
Եւ տեսել զամէնն մտօք,
Ոչ երկու մարդ մէկ փայի,
Ոչ տեսայ ես մարդ մի խելօք:

10

Որ ձի եւ դրամ ունի,
Նա խեղդէ զաղբատն դրամօք,
Որ ձի եւ ջորի ունի(2),
Նա սպանանէ զընկերն խօսօք(4):

11

Հայոց ամէն բանն լաւայ(5),
Բայց չունին հետ իւրեանքն սէր,
Երբ ոտն որ ի գլուխ դառնայ,
Մոլորին զինչ ոչխար առանց(6) տէր:

12

Ոչխարն երբ հովիւ,
Զլինի զիւրանցն(7) տէր(8),
Այն ոք երբ գայլու համդիպի,
Կաց ւ ասաց դու մոցայ անդ շէր(9):

13

Ժամանակս է քո չորս եղբայր,
Որ առնէ զգարուն եւ զամառն(10),

Զձմեռն ի յաշուն զցել,
Նա փոխէ զհազար օրերն ի դառն:

14

Էն ցեղ մանկութե(ամ) օրեր,
Կանաչի զինչ պտղենի ծառն(11),
Նայ ցուրտ ծերութե(ա)ն գայ,
Նայ փոխէ զձմեռն եւ զսառն:

12

Սիրոյ է Տաղս(*)

1

Այրէն մինչեւ ցէնն զովեմ,
Քան իմ լեզուս միտս կու բաւէ:
Բերբ(1) ինձ էնձ էն ցեղ կրակ,
Որ իմ սիրտս անկեալ կու այրէ:

2

Գուն քո զեղեցիկ է քո զերագուն,
Գունովդ զգուն իմ քաղեր է:
Գուն ես յինչն վարդէն մման,
Որ իւրմէն կամ հոտն կու բխէ:

3

Ես ում երբամ զանգատիմ,
Երբ իմ խոց ու դեղս ու ճարն, մտնումս ի
Զերեսդ ի լուսին երբ նմանեցուցեր, [քենէ է:
Յոր ժամ լինի քամամ եւ որ բոլոր է:

4

Էդ ծով ծով աչերդ ալիսի,
Ներս ու քաղեր ու զար զար արեր է:
Ըստ իմ չար գործոց զինչ որ
Վերայ իմ կու գայ դեռ կէս քաղայ է:

5

Թող երբան ասեն ուստուարկ,
Ու սիրեմ զքեզ երբան հաբեն:
Ժամ է (ծ)ամ հերիք արայ որ ետայ,
Զքեզ ինձ Ա(ստուա)ծ համարէ:

11 - Բնագր.՝ ծառ:

1 - Բնագր.՝ բերբերի:

(*) Այր եւ բենի վրայով երգեր ունեն Առաքել
Բաղիշեցին եւ ուրիշները, որոնք մեզ չունեցանք
ձեռքի տակ՝ համեմատելու սրա հետ:

2 - Բնագր.՝ եղ ես:

3 - Բնագր.՝ ուն:

4 - Բնագր.՝ խաւաւն:

5 - Բնագր.՝ լաւ:

6 - Բնագր.՝ անտանց:

7 - Բնագր.՝ զիւրցն:

8 - Բնագր.՝ գէր:

9 - Բնագր.՝ շէրն=տատաւոր:

10 - Բնագր.՝ զամառ:

1289 6 Զատիկի 6 Զատիկ

Ինձ Բէ չես հաւան քօհար վերադիր ունիմ,

ի սիրտս մէջն քան զամենայն բոլորէ:

Լուսին արեգակն յորժամ տեսանէ գեեգ,

ի ի մայրն չի մտանէ:

Հար ինչպէս չա՛նք արեգ լուսն

Զատիկ 7 Զատիկ 7 Զատիկ 7

Ետք մի քեզի պատգամաւոր(2),

Կասեմ խորս դու ինձ լսէ:

Մոցդ է քո ծաղկոց յաչեքուս:

Առնում քաշեմ տնկիկ մի քրէ:

Զատիկ 8 Զատիկ 8 Զատիկ 8

Հար լուսն արեգ լուսն արեգ լուսն

Կամար ունիմ գլխիսի,

Դեղաց ցնտով սիրտս խոցել է:

Հուր ինձ ես վառեցի էնց կրակ դրիր

Իմ սրտի մէջն, որ անցնելուն քարն չէ:

Զատիկ 9 Զատիկ 9 Զատիկ 9

Զատիկ 9 Զատիկ 9 Զատիկ 9

Զիւն ինձ ծնկախառն, մէջ վարդ եւ արիս

Եկել է դառն վերանալու չէ:

Ղամ դու մի առնեք զիս,

Նա էլի բաց բողբի, ւ այլ ո՛ք սիրեալ է:

Զատիկ 10 Զատիկ 10 Զատիկ 10

Զոյս առեալ ցնտեր էտ մուռն ու բարակ,

Միջուցդ ի հուռ նման է:

Մտիկ արի ես ոտիցդ ու մտաւանցդ,

Ի վեր ի յաղեղի նման է:

Զատիկ 11 Զատիկ 11 Զատիկ 11

Զատիկ 11 Զատիկ 11 Զատիկ 11

Զատիկ 11 Զատիկ 11 Զատիկ 11

Զատիկ 11 Զատիկ 11 Զատիկ 11

Զատիկ 11 Զատիկ 11 Զատիկ 11

Զատիկ 11 Զատիկ 11 Զատիկ 11

Զատիկ 11 Զատիկ 11 Զատիկ 11

Զատիկ 11 Զատիկ 11 Զատիկ 11

12

Շող առեալ շրդանցդ, այդ ցուշ ու շաքար:

Բերնէդ մեզի խաւսիկ ծախեցէ:

2 - Բնագր.՝ պատգամաւոր:

3 - Բնագր.՝ միրք:

Ով որ բամբասէ խոզն խելօք,

Պիտի որ շատ չունչի՝ հաջեցէ:

Զատիկ 13 Զատիկ 13 Զատիկ 13

Զատիկ 13 Զատիկ 13 Զատիկ 13

Զատիկ 13 Զատիկ 13 Զատիկ 13

Զատիկ 13 Զատիկ 13 Զատիկ 13

Զատիկ 13 Զատիկ 13 Զատիկ 13

Զատիկ 13 Զատիկ 13 Զատիկ 13

Զատիկ 13 Զատիկ 13 Զատիկ 13

Զատիկ 13 Զատիկ 13 Զատիկ 13

14

Զամայ ու փնջէ(4) վարդ ու մանուշակ,

Ընկան քեզով կու խնայէ:

Ռգեմ(5) բեր կողպես(6), զքո սէրն

Իմ սրտիս մէջն արի բեւեռէ:

15

Սէր ունիմ հետ քեզ յորժամ

Տեսնեմ գեեգ սիրտս ոչ համբերէ:

Վարդ ես հոտով, ով գեեգ

Ի ձեռն առնու հոտն կու բխէ:

16

Տաղաւար ես դուն, ով որ

Գայ ի քեզ ցտի մշիս կու առնէ:

Բախանալ քարի

Երգն այստեղ ընդհատուած է, պակասում են «Տաղարան»ի մնացեալ թերթերը:

Ինչպէս այլ անգամ «Տաղարան»ի մասին խօսելիս յիշել ենք, այնտեղ կան այլ երգեր ևւ, որոնց հեղինակի անունները չկան. այդ երգերից հինգն ևւ բերում ենք ստորև, որոնցից շատ հաւանաբար երկուսը՝ համար 2-ն ևւ 4-ը, պատկանեն Թլկուրանցուն: Ասոնք ալ զեռ ևւ ստուգումների կր կարօտեն, ինչպէս ևւ միւս երգերը:

Այդ երգերն են.

4 - Բնագր.՝ փնջէ:

5 - Դրան փակիչ:

6 - Բնագր.՝ կողպես:

1

Ես ինչ եմ Արեր Բեգի
(«Տաղարան» Թերթ 57թ-59ա)

1

Ես ինչ եմ արեր Բեգի երբ ի դատ երբաս նայ ցցու(*),
Զայտ Բո խորութիկ երեսդ էր արիւր մեզ դառն եւ քրքու:
Քանի ու քանի ասեմ գահմաքն ի վեզն է վերու,
Ահայ վերուցի գահմաքն ի Բեզնէ մեզ մար մի ցցու:

2

Այ իմ խորութիկ Աստուած, մի ձգեր ի ձեռն սիրոյ,
Ի ձեռն սիրու ձգես մի ձգեր ի խալիս լեզու:
Թէ խալիս լեզու ձգես նայ զմահուն արքն մօտեցոյ,
Զանձինս յամենայն չարէ խալս ի յերեսս ամօքու:

3

Խնձոր իմ կարմիր խնձոր որ հասար ի յօր սիրելու,
Մէկ բան Բեզ դիմար չկայ որ ընկել ես ի մէջ գիւերու:
Զար փուշն է գիս պատեց որ չունիմ մարակ կենալու,
Սրտիս էլ է նեզ կուգա որ հազնիմ գրիի կուելու:

4

Թռչիմ ի պաղչէտ մտնում ու փաղիմ խնձոր խաղալու,
Խնձոր խաղալու, փաղիմ սերկելիլ վասն սէր կենալու:
Երկու սիրելու որ կայ չեմ գիտեր որն է սիրելու,
Մէկն լի լուսին ասեմ ա. բարկ արեւ լուսատու:

5

Լուսին գեթ չեմ սիրեր, դու սովոր ես խռով կենալու,
Արեւ գեթի սիրեմ, երբ ելնես դէմ լուսամալու:
Խնձորս որ ի Բեզ երեկ գիմ ամէն անվալն գիտես,
Ոչ շունչ ու հոգի ունի, ոչ լեզու որ Բեզ գրուցէ:

6

Շունչ ու հոգի դու ունիս, բեր ի Բո միտքն գայս ձեռէ,
Խնձորն է սիրու նշան որ յետ ու չենես հայու չէ:
Ինչեմ եմ կամ ինչ լինիմ երբ կուլա սրտիկս ու կուգէ,
Կրակն ինչ ի ծոցս առնում, ծուխն ելնի ի տեղ չի մտանէ:

7

Հալվեց քէ լեզուս բռնիմ որ չելնի նայ մարդ ու ասէ
Զաչեքս ես ինչիս ի բռնիմ՝ արտաստօք կու հասկացնէ:
Աշխարհ է ի մաւ նման, ով որ գայ անքաց չի մնան,
Այս ծովս ես ի մաւ մտայ, մաւ գնաց որ ես չիմացայ:

(*) Ոսամաւորի իւրաքանչիւր երկտողի առաջին տառը ձեռագրում գրուած է մեծատառով ու կարմիր բանաժով, այնպէս որ կարելի է իւրաքանչիւր երկտողն եւս մէկ տուն հաշուել:

8

Յեզր մօտեցաւ ելնիմ վախեմ քէ քարի դիպնայ
Քակտի իմ աղուոր շինուածս եւ տախտակս մէկ մէկ լինայ :
Ավաղ , աւաղ :

2

Տաղ Ուրախութեան ի վերայ հաղողին եւ Գինուն Ասացեալ է
(«Տաղարան» քերք 59ք-61ք)

1

հաղող գգեզ գովել պիտի բալոր պտղովն հաւասար ,
Զի դու միայն ես գեղեցիկ ամէն պտղոյ քան ու սարվար :
Թեկտ է քաշած ոսկուն միջուն քան զմարգարիտ ոսկին ի շար ,
Ազգ մի սեւ ազգ մի սպիտակ ահա ազգ մի կարմիր որ լուս կու տայր :

2

Դու ի դրախտէն արմաղան որ աշխարհիս մէջն բուսար ,
Փոխան արարեր մեզ պարգեւայ ահայ փօշ մեղաց անմահարար :
Անմահութեանց աղբիւր ես դու ի յաստուծոյ պարգեւեցար ,
Հոտով անուշ , գունով պայծառ , ահայ մարդ քո սիրովն հարբեմայր :

3

Քաղեն ու տանին գգեզ հնծան , նմին ու տան գգեզ իրար ,
Վարդի նման ջուր կու բխէ ահայ ի գետ Յորդանան նմանեցար դու :
Տանին լնուն պատիանին առանց կրակ քո եփն գայր ,
Գունով պայծառ , հոտով անուշ , մարդ քո սիրովն հաշտեմայր :

4

Տանին լնուն իշխանին հանց գուն անուշ քան զշաքար ,
Մեծ քազաւոր կու ժողովին , ահայ մեծ իշխանք ու հոգմարար :
Թագաւորին սիրտն քանաս եւ տէր անես քաղքին հազար ,
Թէ նայ ունի հազար չար կամ նայ քո սիրովն հաշտեմայր :

5

Այլ քէ խմէ աղքատն ի քէն որ զհացն եւ զջուրն կուտ արար ,
Եւ նայ լինի տէր աշխարհիս արարածոցս պարապար :
Այլ քէ խմէ անգէտն ի քէն որ ի մօրէ է անխմար ,
Հանց քաղաքաց տայ պատմութիւն որ չէ տեսեր , չունի իսկի խապար :

6

Այլ քէ խմէ խուլն ի քէն որ ի լեզուին քան ու անկար ,
Քանց զՍողոմոն լինի նարտ այլ իմաստուն խելօքն էր Խիկար :
Թէ քարկացեալ լինէր մարդու կամ խոցէր գգեզ դառն ու դիժար ,
Երբ որ խմէ նայ կաք մի քէն ահայ պարգեւ եւ հաշտեմայր :

7

Քերովքէից ես դու նման , սերովքէից ես հաւասար ,
Ի հրեշտակաց երկիրպագիս ահայ Աստուծոյ ես դու կամար :
Քայց դու ծերոց ես գաւազան , մանուկ մարդուն ուրախարար ,
Քաց զխոցած սիրտս քանաս ահայ սգօռաց եւ մխիթար :

8

Ձեռամբն սուրբ փահանայիս ամեն հիւանդաց լինիս բժիշկ,
Մեղատրաց դու լինիս ի փաւարան:
Հայ սարկաւագ ողորմելի դու ի գինուն ինչ շահեցար,
Անչափ գովեցիր ունիս սէր հետ գինուն որ գովեց ի սրտովս օծար:

9

Ես բաժակին ծառայ եղայ ես բաժակն գովեցի,
Ահայ գմեր հոգին լուսաւորէ(*):

3

Տաղ եւ Գովասանք Գինոյ
(«Տաղարան» քերք 62ա-62բ)

1

Այն առաջին ժամանակին որ զպտղաբերքն տնկեցին
Եւ զբաժակն գովեցին, փառիչ մեղաց անուանեցին,
Այ լից ու տուր, այ լից ու տուր, քող շատ ապրի իմ տէր ա՛տուր:

2

Պատեցին բոլորեցին, պայծառ ծաղկօք զարդարեցին,
Զամենն կատարեցին, ապայ զայգոյն գովին ասացին:
Քո պատկերդ է վարդենի, բոլորդ ամեն նշդարենի,
Պտուղ բերէր փաղցր եւ բարի:
Այ լից ու տուր...:

3

Քո ուռտ ելնի շիտակ երկան գէտ բարունակ,
Ճգեր ունի հաստ ու բարակ, խաղողն ի կախ հաստ ու բարակ:
Այլ լից ու տուր...:

4

Քո ճղերն է կանգուն կանգուն, կողերն մեծ եւ փոքրագոյն,
Պտուղ վարդ արեւագուն փան գկանքեղ մէջ գիշերուն:
Այ լից ու տուր...:

5

Երբ որ աշունքն մօտիմայ այգիպան զֆեզի գայ կտրէ նա
Զգեն հնծան յայն ժամ ճմռեն եւ լնուն յաման:
Այ լից ու տուր...:

6

Երբ որ ֆեզի պատիւ արին, զֆեզ խնկօք մեծարեցին,
Առեալ տարան եկեղեցին վերայ բեմին բազմեցուցին:
Այ լից ու տուր...:

(*) Բնագրում վերջին երկու տողերը պակասում են:

4

Տոսֆ Արիմուքի(ւն) Տ(հաւ)ն Այ.

(«Տաղարան» ք. 136ա-138բ)

1

Տոսֆ արիմուքիւն Տեանն Աստուծոյ.

Հօր եւ որդոյ եւ սուրբ հոգուն.

Որ զարարածս գոյացոյց.

Եւ հրաման երես հողուն.

2

Ըզարարածս գոյացոյց.

Եւ հրաման երես հողուն:

Բուսուց հազար ըռանկ ծաղիկ.

Յեղֆ ի ցեղաց եւ զոյն զգոյն:

3

Վարդն քացուա ի պաղփանին.

Պլպուլն եկաւ առաւօտուն.

Յուշարափեալ խելագարեալ.

Անկաւ նա ի վարդին սիրուն:

4

Վարդն խաւաւ ի պլպուլն.

Քաղցրաբարբառ քոչուն(1) սիրուն.

Դու գեղեցիկ փետուր ունիս.

Թռչիս(2) ու կաւ ի վերայ արքուն:

5

Բլպուլն ետուր պատասխանի.

Թէ արբեցայ(3) վարդին հոտուն.

Ուշքս գնաց յիսնէ քափաւ.

Ինչիս տեսնեմ(4) հետ քեզի ետուն:

6

Քաղցրիկ խաւաւ վարդն ի պլպուլն.

Իմ լուսատու արեւն դուն.

1 - Բնագր.՝ քոչուն:

2 - Բնագր.՝ քոչիս:

3 - Բնագր.՝ արբեցայց:

4 - Բնագր.՝ տեսնեմ:

Աստղ եւ գոհալ ու մուշքարին.

Շամս(5)ու զամար իմ քանն դուն:

7

Բլպուլն ի վարդն խօսեցաւ.

Անուշահոտ տուփ եւ խնկոյն.

Ով որ առնու ի բն հոտուն.

Ամառանայ զօրն ի յայն ի բուն:

8

Լալավ ասաց վարդն ի պլպուլն.

Դու իմ սրտիս եւ լեռ սիրուն.

Որ հանապազ ուրախ առնեմ.

Յերբ որ զարթնուս յառաւօտուն:

9

Բլպուլն ի վարդն խօսեցաւ.

Ծաղիկ պայծառ եւ ոսկէ գուն.

Տերեւ ունիս կանաչ կարմիր.

Քեզի նման լուսն ի արեւուն:

10

Վարդն ի պլպուլն խօսեցաւ.

Քո ձայն քեւ է աղբըշտուն.

Երբ որ խաւսիս ի գրուց մտնուս.

Իջնուս ի մէջ ծաղկներուն:

11

Ի բն սիրուն եւ(6) քաւաւիմ.

Երբ որ իջնու շողն ի ցողուն.

Ապայ դարձեալ զուարթանամ.

Եւ զարդարիմ մէջ ծաղկներուն:

12

Բլպուլն ի վարդն խաւսեցաւ.

Ձարմանալի ծաղիկ եւ դուն.

Թագաւորաց(7) առջեւ տանիմ.

Դեմն ի մէջ ծաղիկ սինուն:

13

Վարդն ի պլպուլն խօսեցաւ.

Իմ զեղեցիկ քոչուն սիրուն:

5 - Բնագր.՝ շամշ:

6 - Բնագր.՝ եց:

7 - Բնագր.՝ քաղցրաց:

Քաղցր ծայմիւ եղանակես.

Երբ որ լինի պայծառ զարում:

14

Բլպուլմ ի վարդն խօսեցաւ,
Թափեր արտասուս ի յայնքում.
Ի քո սիրուն մոլորեցայ,
Եւ քան զալիս ի մէջ ծովում:

15

Վարդն ի պլպուլմ խօսեցաւ.
Թօրակ լեզու եւ իմաստուն,
Երբ որ քափի պայծառ զարում,
Զարիփիղան կառնես դում:

16

Արեկ իջնումք ի պաղքանին,
Մաղկումքն ի մեզ վրայ զարկնում,
Փունջ(8) մանուշակ ու ըռիհան,
Սիրով Եւր մեզ ի խաղ մտնում:

17

Երիտասարդքն զուարճանան,
Եւ զան խմեն անուշ գինում,
Ուրախանան սրտով թծար,
Կախաւելով մէջ դաշտերում:

18

Տղայքն ծափս հարկանեն,
Լողան ձկունքն ի մէջ ծովում,
Թռչումք ի յօդս վերանան,
Արհեսն գլխատուածն ամենեցուն(9):

19

Ինձ ողորմի դուք ասացեք,
Դործող քանին Ղարլան անուն(10),
Դուք յիշեալք ի Քրիստոսէ,
Յորժամ գոչէ փողուն բարում:

8 - Բնագր.՝ փունջ:
9 - Բնագր.՝ ամիմեցուն:
10 - Ղարլանը դրբիւն է նաեւ «Տաղարան»-ի:

5

Տաղ Վարդին

1

Դարում էր բացուեր վարդն ի բաղքանին,
Քաղցր եղանակ է, պլպուլմ ի զուարթին.
Գինով եւ գինով, ցերեկս արեւով,
Գինով եւ գինով, գիշերս երազով:

2

Համասփիւռ ծառ դու
Կանաչ մնաս քան զնշարեմի,
Դու Աստուածածին բժիշկ ամենի,
Զմեզ քո տեսուդ արայ արժանի:

3

Քրքում եւ զմտում արգես ցանկալի,
Կաս-կարմիր խնծոր ի մէջ տերեւին,
Կանաչ բուրաստան ծաղկեալ ճշմին,
Դու մուշ քո ամպար բուրման ճեմինին:
Գինով եւ գինով, ցերեկս արեւով,
Գինով եւ գինով, գիշերս երազով:

4

Մտռ նարինեմի ծաղկեալ ծովային,
Մաղկեալ բուրաստան հետով շուշանին,
Դու վարդ մանուշակ ի ծով ծիրանին,
Տէր Յիսուս Քրիստոս ստեղծող ամենին:
Դու Աստուածածին բարեխօս կացիր
Քրիստոնեայ ազգին:

5

Տապաղ կարմրացեալ կայծ կարկիհամբ,
Եզուր եւ զմրուր ակ պալասանին(1),
Մարգարիտ եւ դու ի յատակ ծովին,
Որ զսոս ի յաման ձեռամբ լողորդին:
Գինով եւ գինով, գիշերս (երազով),
(Գինով եւ գինով, ցերեկս արեւով):

1 - Բնագր.՝ պալասանին:

6

Զատեալ մուշքարիմ աստղ առաւօտին,
 Զատերայ լուսաբեր կա ի մէջ երկնիմ,
 Ղամար եւ լուսիմ պայծառ արեգակն,
 [Երկնից կամարին,

Թուխ ամպիկ ցօղես մմամ ամձրեւիմ,

Դու սուրց Աստուածածիմ

Բարեխօս կացիր քրիստոնեայ ազգին:

Վերջին, թիւ 5 տաղը գտնուում է «Տա-
 ղարան»-ի թ. 141ա-142ա-ում: Սոյն երգը

Նոր-Ջուղա

(Շար. 2 եւ վերջ)

գտնուում է նաեւ Նոր-Ջուղայի Ամենափրկ-
 չեան Վանքի Թանգարանի համար 271 ձե-
 ոագրում (թ. 174ր.), ինչպէս եւ 1740 թուի
 կոստանդնուպոլսում տպագրուած «Տաղա-
 րան»-ում (էջ 360) եւ ինձ մօտ գտնուող
 տպագիր հին «Տաղարան»-ում (էջ 219).
 Վերջին երկուսը միանման են եւ տարբե-
 րակը առաջինի, նմանութիւնը միայն առա-
 ջին տան մէջ է կայանում:

Նմանութիւն կան նաեւ համար 5 եւ 6
 երգերի մէջ, որպէս մէկ հոգու ստեղծա-
 գործութիւն:

Լ. Գ. ՄԻՆԱՍԵԱՆ